

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter den nugældende Ulykkesforsikringslov af 20. Maj 1933 bestaar *Ydelserne* efter Loven foruden i Sygebehandling i:

1. Dagpenge, der udgør $\frac{3}{5}$ af tilskadekomnes Dagløn, saaledes som denne efter Lovens § 44 findes ved at dividere Aarsfortjenesten med 300, dog ikke over 4 Kr. 75 Øre daglig. For at en tilskadekommen er berettiget til at oppebære 4 Kr. 75 Øre, maa hans Aarsfortjeneste udgøre 2 375 Kr. eller derover ($4,75 \times 300 \times \frac{5}{3}$).

2. Invaliditetserstatning, der ydes i Form af en aarlig Rente eller dennes kapitaliserede Beløb. Ved fuldstændigt Tab af Erhvervsevnen udgør Renten efter Lovens § 32 $\frac{3}{5}$ af Aarslønnen. Denne kan dog højest sættes til 2 100 Kr. (Lovens § 44).

3. Erstatning til efterladte, der udgør et Multiplum af afdødes Aarsløn, beregnet efter Lovens § 44. De nærmere Regler findes i Lovens § 39.

4. Begravelseshjælp, der udgør 180 Kr., jfr. Lovens § 41.

Af det anførte fremgaar det, at *Ydelserne* bortset fra Begravelseshjælpen er dobbelt begrænsede: 1) Der ydes kun $\frac{3}{5}$ af Lønnen (*Erstatningsniveauet*). 2) Indtægt over en vis Grænse medregnes ikke (*Maksimumssatserne*).

Angaaende Begrænsningen af den Arbejdsindtægt, der medtages ved Fastsættelsen af Dagpenge og Invaliditets- samt Dødsrerstatning, skal det yderligere bemærkes, at det stedse har været Hensigten at sætte dette Maksimum saa højt, at kun en forholdsvis lille Del af de *egentlige Lønarbejders* Indtægt ikke medtages ved Erstatningsberegningen.

Det maa imidlertid erkendes, at Lønningerne er undergaaet en saadan Forandring, at et Lønmaksimum paa henholdsvis 2 375 Kr. for Dagpenge og 2 100 Kr. for Invaliditetserstatning næppe er tidssvarende. De nuværende Maksimumssatser medfører saaledes for et stort Antal Lønarbejdere, navnlig i Byerne, at en ofte betydelig Del af Indtægten ikke medtages ved Erstatningsberegningen. Socialministeriet har derfor i nogen Tid overvejet at søge Ulykkesforsikringsloven ændret, saaledes at man vendte tilbage til de efter Lov Nr. 394 af 28. Juni 1920 gældende Maksimumsbeløb,

der for Dagpenge var 2 700 Kr. og for Invaliditetserstatning 2 400 Kr. Samtidig har det været under Overvejelse at søge Erstatningsniveauet forhøjet og vende tilbage til det saavel efter Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 som efter Lov Nr. 394 af 28. Juni 1920 fastsatte Erstatningsniveau af $\frac{2}{3}$.

Under de nuværende Forhold maa Socialministeriet imidlertid nære Betænkelighed ved at stille Forslag om gennemgribende Ændringer i Ulykkesforsikringsloven. Ministeriet har derfor efter Omstændighederne ment at burde indskrænke sig til at søge de tilskadekomnes Forhold forbedret paa det Punkt, hvor Dyrtiden sikkert føles mest trykkende, og hvor en snarlig Forhøjelse af Hjælpen efter Ulykkesforsikringsloven derfor maa anses for særlig paakrævet, nemlig *Dagpengeydelserne*.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes iøvrigt:

Til § 1.

Ved den i Stk. 1 foreslaaede Forhøjelse af Maksimumsbeløbet til 5 Kr. 50 Øre forhøjes det nuværende Maksimum paa 4 Kr. 75 Øre med ca. 15 pCt., d. v. s. med et Beløb, der i det store og hele svarer til den siden Krigens Udbrud indtraadte Prisstigning. For at en tilskadekommen skal være berettiget til 5 Kr. 50 Øre i Dagpenge, maa hans Aarsfortjeneste herefter andrage 2 750 Kr. eller derover ($5,50 \times 300 \times \frac{5}{3}$). Den foreslaaede Forhøjelse af Dagpengesatserne medfører derfor kun en Forhøjelse paa 15 pCt. af Dagpengene for Arbejdere med en Indtægt paa 2 750 Kr. og derover. For Lønninger mellem det tidligere Maksimum, 2 375 Kr., og det nu foreslaaede, 2 750 Kr., faar Forhøjelsen af Maksimumsbeløbet kun delvis Betydning, og for Lønninger under 2 375 Kr. medfører Forhøjelsen af Maksimumsbeløbet ikke nogen Forhøjelse af Dagpengeydelserne. Men ogsaa for disse Lønninger maa Ministeriet formene, at en Forhøjelse er paakrævet. Den i de indledende Bemærkninger omtalte Beregningsmaade, hvorefter Dagpengene kun udgør $\frac{3}{5}$ af Lønnen, virker særlig haardt for de smaa Lønninger, og den Dagpengehjælp, der for disse Personer staar til Raadighed under Arbejdsudygtighed som Følge af Ulykkes-